

Tarihçe

Birleşmiş Avrupa fikri, bir zamanlar filozofların ve ileri görüşlülerin düşlerinde yer alıyordu. Victor Hugo, insancıl ideallerden esinlenen barışçıl bir "Avrupa Birleşik Devletleri"ni hayal etmişti. Bu hayal, İkinci Dünya Savaşı'nın yıkıntılarından sonra Avrupa Kıtası için yeni bir umut oldu.

Savaş süresince totaliterliğe direnen insanlar, Avrupa'da uluslararası kin ve rekabete son vermek ve daha önceki düşmanlar arasında kalıcı bir barışı oluşturmakta kararlıydı. 1945 ve 1950 arasında, Konrad Adenauer, Winston Churchill, Alcide de Gasperi ve Robert Schuman dahil olmak üzere bir avuç cesur devlet adamı, halklarını yeni bir çağa girmek için ikna etmeye koyuldu. **Robert Schuman** (Fransız Dışişleri Bakanı) başlangıçta **Jean Monnet** tarafından tasarlanan bir fikri ele aldı ve **9 Mayıs 1950'de bir Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu'nun (AKÇT)** kurulmasını önerdi. Bir zamanlar birbiriyle savaşan ülkelerde kömür ve çelik üretimi için yetki paylaşımı kapsamında bir havuz oluşturulacaktı. Pratik fakat aynı zamanda oldukça sembolik bir şekilde, savaşın ham maddeleri uzlaş ve barışın araçlarına dönüşüyordu.

Avrupa bütünleşmesinde ilk adım, **Belçika, Federal Almanya Cumhuriyeti, Fransa, İtalya, Lüksemburg ve Hollanda'nın** kömür ve çelikte ortak pazar kurmalarıyla atıldı.

Altı üye devlet, daha sonra **Roma Antlaşması'nı** imzalayarak çok çeşitli mal ve hizmetleri içeren ortak bir pazara dayalı **Avrupa Ekonomik Topluluğu'nun** (AET) inşa etmeye karar verdi. Altı ülke arasında gümrük vergileri 1 Temmuz 1968'de tamamen kaldırıldı ve 1960'larda özellikle ticaret ve tarımda ortak politikalar da oluşturuldu.

Bu girişim öylesine başarılı oldu ki **Danimarka, İrlanda ve İngiltere**, Topluluklara katılmaya karar verdi. İlk genişleme, 1973'te altı üyenin dokuza çıkmasıyla gerçekleşti.

1981'de **Yunanistan** Topluluklara katıldı, 1986'da onu **İspanya ve Portekiz** izledi.

Avrupa'nın siyasi panoraması **1989'da Berlin Duvarı'nın yıkılması** ile çarpıcı bir şekilde değişti. Bu, 3 Ekim 1990'da Almanya'nın yeniden birleşmesine ve Orta ve Doğu Avrupa ülkelerine Sovyet kontrolünden çıkmalarıyla demokrasinin gelişine yol açtı. Sovyetler Birliği'nin kendisi de Aralık 1991'de dağıldı.

Bu, Avrupa Topluluklarının üye devletleri arasında yarım yüzyıldan fazla sürececek bir barışçıl işbirliğinin başlangıcıydı. 1992 **Maastricht Antlaşması** ile Topluluk kurumları güçlendirildi ve daha geniş yetkilere sahip oldu ve böylece **Avrupa Birliği (AB)** doğdu.

Yeni Avrupa dinamizmi ve kıtanın değişen jeopolitiği nedeniyle AB'ye katılmaya karar veren **Avusturya, Finlandiya ve İsveç**, 1 Ocak 1995'te Birliğe katıldı.

1990'ların ortalarında on iki ülke daha -**Bulgaristan, Çek Cumhuriyeti, Macaristan, Polonya, Romanya, Slovakya, Estonya, Letonya, Litvanya, Slovenya, Kıbrıs ve Malta**- AB'ye üyelik başvurusunda bulundu.

Başvuruları kabul eden AB, Aday Ülkelerle katılım müzakerelerini, Aralık 1997 Lüksemburg'da ve Aralık 1999'da Helsinki'de başlattı. Böylece Birlik, ilk kez bu denli büyük bir genişlemeye yöneldi. 10 Aday Ülkenin müzakereleri 13 Aralık 2002'de Kopenhag'da tamamlandı ve bu ülkeler 1 Mayıs 2004'te Avrupa Birliği'ne katıldı.

Bulgaristan ve Romanya'nın da 1 Ocak 2007 tarihinden itibaren AB'ye katılmasıyla Avrupa Birliği 27 Üye Ülkeden oluşan 450 milyondan fazla vatandaşa sahip büyük bir aile oldu.

Avrupa Birliği, küreselleşmenin yarattığı muazzam zorluklara verilen bir cevaptır - Avrupalıların inandıkları değerleri ifade eden bir cevap. AB, her şeyden önce, özgür ve barışçıl bir gelecek için mümkün olan en iyi "güvence politikasını" sunuyor.